

[Johan Philipsen.]

hvile i sig selv uden at belaste hverken det indenlandske eller det udenlandske lånemarked. Det var der mulighed for ville blive tilfældet i løbet af en forholdsvis kort år-række, men nu får vi altså et stop i denne udvikling, som formodentlig alle, når det kommer til stykket, var interesserede i at fremme. Det skal jeg meget beklage også ud fra min grundopfattelse, som er den, at vi kommer jo aldrig det høje renteniveau til livs, hvis vi ikke gør det fra område til område. Med denne begrundelse er det altså, jeg spørger handelsministeren, om der over for de offentlige værker, der har dollarlån eller lån i schweizerfrancs og D-mark, som de skal betale renter og afdrag af i denne periode, kan gøres undtagelser fra lovens hovedregel.

Handelsministeren (*Ove Hansen*): Jeg vil gerne takke de medlemmer af udvalget, der har givet udtryk for, at de vil medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Jeg vil også gerne gøre nogle bemærkninger om selve det arbejde, der har fundet sted i udvalget, og om det samråd, jeg har haft med udvalget. Man har i nogen grad kritiseret lovforslaget. Jeg vil gerne sige her, at det er regeringens opfattelse, at en pristigning, urimelig måske, kunne finde sted, hvis vi ikke kom med et lovforslag her om et avancementstop, et midlertidigt avancementstop, og lovforslaget tilsigter at undgå dette. Jeg tror også, befolkningen er tilfreds med, at man gennemfører et sådant lovforslag. Så kan man naturligvis drøfte enkelthederne og fremgangsmåden. Fra handelsministeriets side har man udarbejdet et lovforslag, der tilsigter at skabe en så effektiv kontrol som overhovedet muligt netop ved at lægge begrænsningen i bruttoledet, bruttoavancen. Det er det, der giver os den bedste mulighed, hvis vi skal føre en effektiv kontrol, og på det grundlag har man udarbejdet lovforslaget her i handelsministeriet.

Så er der blevet sagt og med rette, at

som lovforslaget var udformet, kunne man altså ikke udbetale dyrtidstillæg til overenskomstansatte eller beskæftigede inden for, skal vi sige kontorfaget i en virksomhed. Det kunne man naturligvis, og det skulle man også. Det er klart, at den overenskomst, der i sin tid er indgået parterne imellem, mellem arbejdsgiver og arbejder, naturligvis skal respekteres. Det tilsigter lovforslaget jo også. Det, lovforslaget sagde, var, at det løntillæg eller dyrtidstillæg, der eventuelt kan blive tale om til marts eller april, eller hvornår det nu skal være, ikke kan beregnes med, fordi bruttoavancen er fastlagt; det er rigtigt, det må bæres direkte af arbejdsgiveren. Jeg vil gøre opmærksom på — når man nu har gjort det til et ret stort spørgsmål — at det er et meget lille beløb, det vil dreje sig om. Vi har prøvet at undersøge, hvor meget det kunne udgøre, og det er sådan, at for f. eks. en ekspedient, der er beskæftiget i en butik, udgør lønnen 0,126 pct. af omsætningen om året; det er altså den fulde løn, men her er det kun et lille tillæg, det drejer sig om; så skal det endda divideres med $\frac{1}{12}$, så kan det være, at det kun er 2 eller 3 måneder, det drejer sig om. Derfor har man fra handelsministeriets side ment, at det netop af hensyn til kontrolbestemmelserne var forsvareligt, at dette ikke beregnedes med.

Udvalget har haft en anden opfattelse og mener, at dette tillæg må man kunne beregne med ved avancements højde og størrelse. Det har jeg accepteret, og jeg kan godt forstå de synspunkter, der har gjort sig gældende. Jeg ville blot lige begrunde, hvorfor man fra handelsministeriet har udarbejdet lovforslaget, som tilfældet var. Jeg vil gerne sige til hr. Poul Møller, der kom med nogle meget stærke bemærkninger om lovforslaget, at jeg tror ikke, der er grund til at nære nogen betænkeligheder; jeg tror også, det bliver muligt at administrere lovens bestemmelser. Vi skal nok gøre, hvad vi kan fra handelsministeriets og monopoltilsynets side, det er klart. Den